

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Яцімірської Мирослави Йосифівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 5 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про Національну поліцію“

м. К и ї в
19 березня 2019 року
№ 72-1(I)/2019

Справа № 3-66/2019(1416/19)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гультая Михайла Мирославовича – головуючого, доповідача,
Головатого Сергія Петровича,
Колісника Віктора Павловича,

розглянула питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Яцімірської Мирослави Йосифівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 5 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про Національну поліцію“ від 2 липня 2015 року № 580–VIII.

Заслухавши суддю-доповідача Гультая М.М. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

установила:

1. Яцімірська М.Й. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 5 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про Національну поліцію“ від 2 липня 2015 року № 580–VIII (далі – Закон № 580), яким передбачено:

„5. Визнати такими, що втратили чинність:

Закон України „Про міліцію“ (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 4, ст. 20 із наступними змінами);

Постанову Верховної Ради Української РСР „Про порядок введення в дію Закону Української РСР „Про міліцію“ (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 4, ст. 21)“.

Законом України „Про міліцію“ від 20 грудня 1990 року № 565–XII (далі – Закон № 565) було встановлено, що працівникам міліції та членам їхніх сімей надається 50-відсоткова знижка плати за користування житлом та комунальними послугами, за паливо в межах норм, встановлених законодавством; за працівниками міліції, звільненими зі служби за віком, хворобою або вислугою років, зберігається право на пільги згідно з Законом № 565 (частини четверта, шоста статті 22).

Зі змісту матеріалів, долучених до конституційної скарги, убачається таке. Яцімірська М.Й. є пенсіонером Міністерства внутрішніх справ України. У травні 2018 року вона звернулася до Галицького відділу соціального захисту управління соціального захисту департаменту гуманітарної політики Львівської міської ради (далі – Відділ) із заявою про поновлення їй пільг на житлово-комунальні послуги.

Відділ повідомив автора клопотання про те, що відповідно до пунктів 1, 5 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 580 із 7 листопада 2015 року Закон № 565 втратив чинність, а отже, особи, які мали пільги за Законом № 565, втратили на них право.

Відмову Відділу у поновленні пільг Яцімірська М.Й. оскаржила до Львівського окружного адміністративного суду, який рішенням від 1 жовтня 2018 року відмовив їй у задоволенні позову, вважаючи позовні вимоги необґрунтованими та такими, що не підлягають задоволенню.

Рішення Львівського окружного адміністративного суду від 1 жовтня 2018 року Яцімірська М.Й. оскаржила до Восьмого апеляційного адміністративного суду, який постановою від 19 грудня 2018 року її апеляційну скаргу залишив без задоволення, а рішення Львівського окружного адміністративного суду від 1 жовтня 2018 року – без змін. Постанову Восьмого апеляційного адміністративного суду від 19 грудня 2018 року Яцімірська М.Й. оскаржила до Верховного Суду, який ухвалою від 31 січня 2019 року відмовив у відкритті касаційного провадження за її касаційною скаргою.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що пунктом 5 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 580 „порушено гарантовані Конституцією України права і свободи колишніх працівників органів внутрішніх справ України (міліції) та членів їх сімей щодо їх соціального захисту, а саме 50-відсоткова знижки плати за користування житлом та комунальними послугами, за паливо в межах норм, встановлених законодавством“.

Автор клопотання наголошує, що „норма Закону № 580–VIII передбачена пунктом 5 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“, не відповідає Конституції України, є неконституційною, так як її прийнято всупереч основ передбачених частинами п'ятої статті 17 та частинами третьої статті 22 Основного Закону України“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

У Законі України „Про Конституційний Суд України“ передбачено, що конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону; конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (пункт 6 частини другої статті 55, абзац перший частини першої статті 77).

Обґрунтовуючи свої твердження, Яцімірська М.Й. цитує положення частин першої, другої статті 8, частини першої статті 58 Конституції України, посилається на Закон № 580, Закон № 565, закони України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“, „Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення гарантій соціального захисту колишніх працівників органів внутрішніх справ України та членів їхніх сімей“, а також на юридичні позиції Конституційного Суду України, викладені у його рішеннях.

Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що цитування приписів Конституції України, наведення змісту положень законів України, посилення на рішення Конституційного Суду України без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваних положень закону України не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності останніх (ухвали Великої палати Конституційного Суду України від 24 травня 2018 року № 23-у/2018 і № 24-у/2018, від 31 травня 2018 року № 27-у/2018, від 7 червня 2018 року № 34-у/2018).

Отже, Яцімірська М.Й. не дотримала вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 55, 147, 150, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Яцімірської Мирослави Йосифівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 5 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про Національну поліцію“ від 2 липня 2015 року № 580–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**